

उदी

“अथाङ्गिरसमग्रणमुदाहरणवस्तुम्” ॥

पञ्चन्यायावयवान्तर्गतमिदम् ॥ (नाञ्चशास्त्रे सोक्-
र्षवचनोपन्यासरूपो गर्भाङ्गभेदः । यदुक्तं साहि-
त्यदर्पणे इष्ट परिच्छेदे ।

“उदाहरणमुक्तं यत्कृतं वचनमुच्यते” ।

यथा, वेणीसंहारे अश्वत्थामाङ्गे ॥

“यो यः शस्त्रं विभक्तिं स्वभुजगुरुमदात्याख्योनां
चमूनां, यो यः पाञ्चालगोत्रे शिशुरधिकवया
गर्भश्रयां गतो वा । यो यस्तत्कर्मसाक्षी चरति
मयि रणे यच्च यच्च प्रतीपः, क्रोधान्धस्तस्य
तस्य स्वयमिह जगतामन्तकस्यान्तकोऽहम्” ॥

यत्र शिशुराटकलक्षणात्तर्गतलक्षणाभेदः । यथा,
साहित्यदर्पणे इष्ट परिच्छेदे ।

“यत्र तुल्यार्थयुक्तेन वाक्येनाभिप्रदर्शनात् ।

साध्यतेऽभिमतस्यार्थस्तदुदाहरणं मतम्” ॥

उदाहारः, षुं, (उत् + आ + ह + घञ् ।) उदा-

हरणं । इत्यमरः ॥ प्रकृतोपपादकदृष्टान्तादिः ।

इति भरतः ॥ युक्तिप्राप्त्यर्थनिदर्शनं इति साङ्गः ॥

प्रकृतसिद्धार्था चिन्ता । इति रायमुकुटः ॥

उदितः, चि, (वद् + क्त । यद्वा । उत् + इह + क्त ।)

उक्तः । (यथा, किराते । १ । २८ ।

“मवाटशेषु प्रमदाजनेदितं

भवत्यधिचेपइवानुप्रासनम्” ॥)

वद्वा । इत्यमरः ॥ उद्गतः । प्राप्तोदयः । इति

मेदिनी ॥ (यथा, रामायणे ।

“उदथादुदितं दीपं ज्वालापिण्डसमप्रभम्” ॥

“उदितेऽनुदिते चैव समयाद्यधिते तथा” ।

इति मनुः । २ । १५ ॥ तथा, किराते । ५ । ५ ।

“दधतमुज्ज्वलितान्तरगोपुराः,

पुर इवोदितप्रव्यवना भवः” ॥)

उदितोदितः, चि, (उदिते कथिते शास्त्रे उदितः

अभ्यदितः ।) शास्त्रज्ञः । इति स्मृतिः ॥

(“पुरोहितश्च कुर्वीत देवज्ञमुदितोदितम् ।

दखनीत्याश्च कुशलमथर्व्याङ्गिरसे तथा” ॥

इति याज्ञवल्काः ॥)

उदीची, स्त्री, (उत् उत्तरं अक्षयकं । उत्क्रान्तं

दृष्टिपथं अक्षति सूर्यं वा । उद ईदित्यच्चेरत

ईकारः । ऋत्विगादिना क्तिन् । उगितश्चेति

ङीप् ।) उत्तरा दिक् । इत्यमरः ॥

(“यदीदीक्षां गतिर्मानोस्तदा सूर्यवलाधिकम्” ॥

इति हारीतोत्तरे प्रथमस्थाने चतुर्थेऽध्याये ।)

उदीचीनं, चि, (उदीची + ख ।) उदीक्षां भवं । उत्तर-

दिग्जातवस्तु । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, श्रतपथ-

ब्राह्मणे १३ । ८ । १ । ६ । “उदीचीनप्रवणे करोव्यु

दीची वै मनुष्याणां दिक्” ॥)

उदीच्यं, स्त्री, (उदीक्षां भवम् । उदीची + यत् ।)

बालनामगन्धद्रव्यं । इत्यमरः ॥ बाजा इति ख्यातम् ।

(बालकशब्देऽस्य गुणादयो बोद्धव्याः ॥)

उदीच्यः, षुं, (उदीक्षां भवः । उदीची + यत् ।)

शरावतिनद्याः पश्चिमोत्तरदेशः । इत्यमरः ॥

(तद्देशवासिनि चि, यथा, रघौ ४ । ६६ ।

“शरैरश्चरिबोदोष्वातुद्धरिथ्यन् रसानिव” ॥

उदु

तथा, महाभारते युधिष्ठिरप्रबोधने ८ । ७० । ३४ ॥

“हता उदीच्या निहताः प्रतीच्याः

प्राच्या निरस्ता दाक्षिणात्या विप्रस्ताः” ॥)

उदीरयं, स्त्री, (उत् + ईर् + ल्युट् ।) कथनम् । इति

हलायुधः ॥ (यथा, कुमारे २ । १२ ।

(“उद्गतः प्रयागो यासां न्यायैस्त्रिभिरुदीरयम्” ॥

प्रेरयम् । क्षेपयम् ।

“ब्रह्मास्त्रोदीरयात् शत्रोर्देवानवकिन्नराः” ।

इति महाभारते ।)

उदीर्यः, चि, (उत् + ऋ + क्त ।) उदारः । महान् ।

इति जटाधरः ॥

(“न हि राज्ञामुदीर्यानामेवम्भूतेनरैः क्वचित् ।

सख्यं भवति मन्दात्मन ! श्रिया हीनैर्धनञ्चतैः” ॥

इति महाभारते ॥ उत्तेजितः । उद्दीपितः ।

उद्गतः । यथा, कुमारे २ । ३२ ।

“भवत्सर्वरोदीर्यस्तारकाख्यो महासुरः” ।

“ब्रह्म क्षत्रेण संख्यं क्षत्रं च ब्रह्मणा सह ।

उदीर्यं देहतः शत्रून् वनागीवाभिमारतौ” ॥

इति महाभारते । षुं, विष्णुः । यथा, महा-

भारते विष्णुसहस्रनामकथने १३ । १०६ । ८० ।

“उदीर्यः सर्वतश्चक्षुरगीशः शश्वतः स्थिरः” ॥)

उदुम्बरः, स्त्री, (उं प्रभुं दृष्टोतीति उम्बरम् । उ + दृ +

संज्ञायां खच् । अर्धर्षिदिति मुम् । उत्कृष्टमु-

म्बरम् ।) ताम्बम् । इत्यमरः ॥ (ताम्बशब्दे ऽस्य

विशेषो ज्ञेयः ।)

उदुम्बरः, षुं, उदुम्बरदत्तः । यद्बहुसुर इति भाषा ।

तत्पर्यायः । क्षीरदत्तः २ हेमदुग्धः ३ सदाफलः ४

काणस्तम्बः ५ यज्ञयोग्यः ६ यज्ञीयः ७ सुप्रति-

ष्ठितः ८ शीतवल्कः ९ जन्तुफलः १० पुष्पशून्यः

११ पवित्रकः १२ सौम्यः १३ शीतफलः १४ अस्य

पक्षफणगुणाः । मधुरत्वम् । हिमत्वम् । कृमि-

कारित्वम् । रक्तपित्तद्वेषामूर्च्छादाहनाशित्वञ्च ।

अस्य सुपक्षफणगुणाः । अतिशयशीतत्वम् । मधु-

रत्वम् । पित्तश्रमशोषहारित्वञ्च । अस्यामफल-

गुणाः । कषायत्वम् । अग्निदीपनत्वम् । रक्त-

विकारित्वञ्च ॥ अस्य त्वगुणाः । शीतत्वम् ।

कषायत्वम् । त्रयणाशित्वम् । गर्भिणीगर्भसंरक्तक-

त्वम् । स्तनदुग्धदाहत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

(अस्य पर्यायगुणौ यथा ।

“उदुम्बरो जन्तुफलो यज्ञाङ्गो हेमदुग्धकः ।

उदुम्बरो हिमो रूक्षो गुरुः पित्तकफाखण्डित् ।

मधुरस्तवरो वै त्रयशोधनरोपयः” ॥

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे १ म भागे वटादिवर्गे ॥

अस्य फलगुणांश्चाह चरकः सूत्रस्थाने सप्तविंशो-

ऽध्याये यथा,—

“अश्वत्थोदुम्बरश्चक्षुर्योधानां फलानि च ।

कषायमधुरास्त्रानि वातजानि गुरुणि च ॥ ० ॥)

कुष्ठविशेषः । देहजी । गोवराटेर नीचेर काठ

इति भाषा । पक्षकः । नपुंसकं । इति हेमचन्द्रः ॥

उदुम्बरदत्ता, स्त्री, (उदुम्बरस्य दत्तमिव दत्तमस्याः ।)

दन्तीदत्ताः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्या गुणादयो

दन्तीशब्दे ज्ञेयाः ।)

उद्गा

उदुम्बरपर्णी, स्त्री, (उदुम्बरस्य पर्णमिव पर्णमस्याः ।)

उदुम्बरपर्णी । दन्तिकादत्तः । इत्यमरः ॥ (अस्याः

पर्यायाश्चरकेण कल्पस्थाने १२ अध्याये उक्ताः ।

यथा,—

“दन्त्युदुम्बरपर्णी स्थानिकुम्भोऽथ मुकूलकः” ॥)

उदुखलं, स्त्री, (उदुखलं तत् खलं । तत् क्षाति ।

आतीनुपेति कः । एषोदरादित्वात् साधुः ।)

गुग्गुलुः । इति मेदिनी ॥ तद्गुग्गुलुकार्यकाष्ठनि-

र्मितपात्रम् । उखलि इति भाषा । तत्पर्यायः ।

उलूखलं २ । इत्यमरः ॥ (“संकुचोदुखले विद्वान्”

इत्यादिप्रयोगो भावप्रकाशेऽपि द्रव्यः ॥)

उदुङ्गः, चि, (उत् + वद् + क्तः ।) ऊङ्गः । स्थूलः ।

इति मेदिनी ॥ (यथा, माघे । १ । ३६ ।)

“उदुङ्गोक्षत्रितयेन साम्प्रतम्

गुरुर्धरिषी क्रियतेतरां तया” ॥)

उद्गतं, चि, (उत् + गम् + क्त ।) उदान्तम् । कर्द्धित-

वस्तु । इत्यमरः ॥ ऊर्द्धगतम् । उदितम् ॥

उद्गमः, षुं, (उत् + गम् + षप् ।) ऊर्द्धगमनम् ।

उदयः ॥ (आविर्भावः । यथा, कुमारे । ७ । ७७ ॥

“रोमोद्गमः प्रादुरभूदुमायाः

खिन्नाङ्गुलिः पुङ्गवकेतुरासीत्” ॥

“फलेन सहकारस्य पुष्पोद्गम इव प्रजाः” ॥

इति रघुवंशे । ४ । ६ ॥ प्रस्थानं वहिर्गमनम् ।

“तनयानां द्युधात्तानां पश्यन् प्राणोद्गमस्यधाम” ॥

इति कथासरित्सागरे ४ तरङ्गे ॥)

उद्गमनीयं, स्त्री, (उत् + गम् + ङनीयर् ।) धौत-

वस्त्रद्वयं । इत्यमरः ॥ धोषा योऽ इति भाषा ।

(“सा मङ्गलस्नानविशुद्धगान्त्री

गृहीतपत्युद्गमनीयवस्त्रा” ॥

इति कुमारे । ७ । ११ ॥)

उद्गाङ्गः, स्त्री, (उत् + गाङ् + क्त ।) अतिशयः । तद्-

युक्ते चि । इत्यमरः ॥ (“प्रेमाङ्गाः प्रणयस्पर्शः

परिचयादुद्गाङ्गरागोदयाः” ॥ इति साहित्य-

दर्पणे । ३५ परिच्छेदे ॥)

उद्गाता, [ऋ] षुं, (उद्गायति साम यः । उत् +

गै + षच् ।) सामवेदज्ञः । सामवेदविद्वान्नाम्नः

इत्यमरः ॥

(“ब्रह्माखं परमं वक्त्रादुद्गातारश्च सामगम् ।

होतारमथ चाध्वर्युं वाङ्मथामस्त्वजुषुः” ॥

इति हरिवंशे । तथा च मनुः । ८ । २०६ ।

“होता वापि हरेदशमुद्गाता चाप्यनःकये” ॥

“उद्गाहोद्गाङ्गाणो यथाध्वर्युं विनाध्वरे” ॥

इति स्मृतौ सूत्रस्थाने चतुस्त्रिंशोऽध्याये ॥)

उद्गारः, षुं, (उत् + गृ + घञ् ।) उद्गमनम् । इत्य-

मरः ॥ (यथा, रघौ । ६ । ६० ।

“आमाति नात्तपरत्तसातुः

सनिर्भरोद्गार इवाद्रिराजः” ॥)

शब्दः । इति भरतः ॥ (यथा महाभारते ३ ।

“तस्य काङ्गुलिनन्दं पर्वतः स गुह्यामुखैः ।

उद्गारमिव गौर्नदमुत्ससर्ज समन्ततः” ॥)

काण्डगर्जनं । इति जटाधरः ॥ टेकुर इति भाषा ।

तन्नु नागवायुकर्म । इति श्रीधरस्वामी ॥ (छावः ।